

NATAŠA KORDIŠ: HIŠE V KRAJINI

VABILO NA OBRAZSTAVNI DOGODEK

PONEDELJEK, 14. 11., OB 18. URI



Filozofska fakulteta v Ljubljani

Galerija Peti štuk

Razstava bo na ogled od četrтка,
3. novembra do torika, 29. novembra

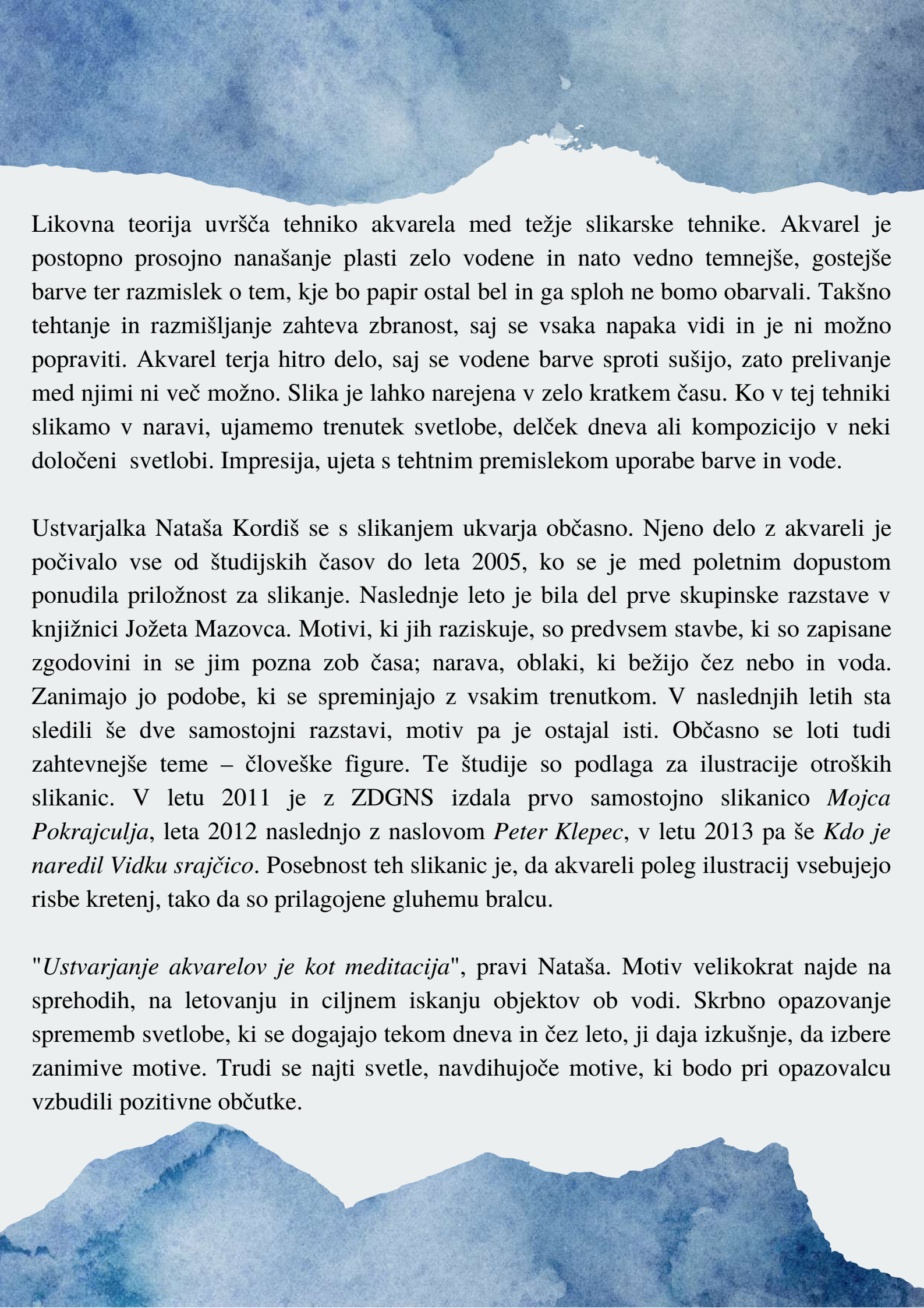
Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta



"Sivarna"

Nataša


17. 10. 2009



Likovna teorija uvršča tehniko akvarela med težje slikarske tehnike. Akvarel je postopno prosojno nanašanje plasti zelo vodene in nato vedno temnejše, gostejše barve ter razmislek o tem, kje bo papir ostal bel in ga sploh ne bomo obarvali. Takšno tehtanje in razmišljanje zahteva zbranost, saj se vsaka napaka vidi in je ni možno popraviti. Akvarel terja hitro delo, saj se vodene barve sproti sušijo, zato prelivanje med njimi ni več možno. Slika je lahko narejena v zelo kratkem času. Ko v tej tehniki slikamo v naravi, ujamemo trenutek svetlobe, delček dneva ali kompozicijo v neki določeni svetlobi. Impresija, ujeta s tehtnim premislekom uporabe barve in vode.

Ustvarjalka Nataša Kordiš se s slikanjem ukvarja občasno. Njeno delo z akvareli je počivalo vse od študijskih časov do leta 2005, ko se je med poletnim dopustom ponudila priložnost za slikanje. Naslednje leto je bila del prve skupinske razstave v knjižnici Jožeta Mazovca. Motivi, ki jih raziskuje, so predvsem stavbe, ki so zapisane zgodovini in se jim pozna zob časa; narava, oblaki, ki bežijo čez nebo in voda. Zanimajo jo podobe, ki se spreminjajo z vsakim trenutkom. V naslednjih letih sta sledili še dve samostojni razstavi, motiv pa je ostajal isti. Občasno se loti tudi zahtevnejše teme – človeške figure. Te študije so podlaga za ilustracije otroških slikanic. V letu 2011 je z ZDGNS izdala prvo samostojno slikanico *Mojca Pokrajculja*, leta 2012 naslednjo z naslovom *Peter Klepec*, v letu 2013 pa še *Kdo je naredil Vidku srajčico*. Posebnost teh slikanic je, da akvareli poleg ilustracij vsebujejo risbe kretenj, tako da so prilagojene gluhemu bralcu.

"*Ustvarjanje akvarelov je kot meditacija*", pravi Nataša. Motiv velikokrat najde na sprehodih, na letovanju in ciljnem iskanju objektov ob vodi. Skrbno opazovanje sprememb svetlobe, ki se dogajajo tekom dneva in čez leto, ji daje izkušnje, da izbere zanimive motive. Trudi se najti svetle, navdihujoče motive, ki bodo pri opazovalcu vzbudili pozitivne občutke.



Sodelovanje s Filozofsko fakulteto je vzpodbudil znakovni jezik. Naj bo današnji dogodek posvečen dnevni slovenskega znakovnega jezika in možnosti združevanja vseh, ki smo z njim tako ali drugače povezani.

14. novembra 2002 je bil v Uradnem listu Republike Slovenije objavljen *Zakon o uporabi slovenskega znakovnega jezika*. S sprejemom zakona je bila uresničena zahteva gluhe skupnosti po pravici do uporabe slovenskega znakovnega jezika, pravici do informiranja v njim prilagojenim tehnikam in pravici do tolmača slovenskega znakovnega jezika. Sprejem zakona pomeni velik korak glede enakopravne vključenosti gluhe skupnosti v življenje in delovno okolje.



Občasna slikarka **Nataša Kordiš**, rojena Ljubljankanka, je po končanem študiju vizualnih komunikacij v Nemčiji našla svojo ustvarjalno pot v domovini, kamor se je vrnila leta 1992. Je tolmačka za slovenski znakovni jezik. Pravi, da je srečna, ker dela v poklicu, za katerega se čuti poklicana. Delo z ljudmi je tudi naporno in v iskanju sprostitev in uravnoteženja je našla akvarel.



Avtorica razstave: Nataša Kordiš

Kustosinje razstave: Tanja Marolt, Neža Lukančič, Eva Stamboldžioski. Ana Jazbec

